

η Λεξη

ελληνικὴ καὶ ξένη λογοτεχνία

ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ: Σὰς πεθόμῃσα

ΜΑΡΚΟΣ ΜΕΣΚΟΣ: Γιά «Τό τελευταῖο σῶμα» τῆς Κικῆς Δημουλά

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΠΟΥΚΑΛΑΣ: «Ἵπὲρ ἀσωτείας»

Ν.Γ. ΔΑΒΒΕΤΑΣ: Ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀγαλμάτων στὴν ποίηση τῆς Δημουλά

ΘΑΝΑΣΗΣ Θ. ΝΙΑΡΧΟΣ: Πίσω καὶ πέρα ἀπὸ τίς λέξεις

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ: Σάν ἐρωμένη καὶ σά μητέρα

ΚΩΣΤΑΣ ΤΑΧΤΣΗΣ: Οἱ Γερμανοὶ κι ἐγώ (ἀνέκδοτο ἀφήγημα).

ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ: Τί μέ συνδέει μέ τόν Ταχτσή καὶ μέ τό ἔργο του

ΤΑΚΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ἀκουσε τὴ σιωπὴ * Τό πεπρωμένο μας * Ἵστατη ἐξομολόγηση

ΚΩΣΤΑΣ ΑΞΕΛΟΣ (μετ. Κατερίνα Δασκαλάκη): Τό ἐρωτηματικό αὐτό (συνοπτικά)

ΝΤΕΝΙΖ ΛΕΒΕΡΤΟΦ (μετ. Σ.Α. Σκαρτσής): Τραγουδοῦ γιὰ τὴν Ἰσθάρ * Στό κρεβάτι *

«... Ἀλλιῶς ἓνας μεγάλος πρίγκηπας κεῖτεται στὰ σίδερα»

ΧΑΪΝΡΙΧ ΜΠΕΛΛ (μετ. Ἀγαθοκλῆς Ἀζέλης): Ὅπως στὰ μυθιστορήματα τῆς πεντάρας

ΝΑΣΟΣ ΒΑΓΕΝΑΣ: Βάρβαροι στίχοι

ΛΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ-ΣΕΦΕΡΙΑΔΗ: Στὴ ρευστὴ ὁροφὴ τοῦ κόσμου * Τοπιογραφία

ΤΟΜΑΣ ΜΠΕΡΝΧΑΡΝΤ (μετ. Δημήτρης Βάρσος): Ὁ ἀνηψιὸς τοῦ Βίττγκενσταϊν

ΜΙΧΑΛΗΣ ΕΦΤΑΓΩΝΙΤΗΣ: Μελαγχολία στό Ρέθυμνο * Τό ποίημα τοῦ Ρεθύμνου

Θ.Π. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ: Ἀπόβαρο * Ἀπόφαση εἰλημμένη * Ἀντιζηλία * Σκηνικό

ΧΑΡΗΣ ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ: Τό ἄλλος χρειάζεται βοήθ

ἡ κλειψύδρα

Κώστας Γεωργουσόπουλος, Δημήτρης Ποταμίτης, Θανάσης Θ. Νιάρχος

Σέ β' πρόσωπο (μιὰ συνομιλία μέ τὴν Κικὴ Δημουλά)

Σέ γ' πρόσωπο (Μάνος Στεφανίδης: Μαρτυρίες τοῦ Ν.Δ. Καρούζου γιὰ τόν Γιώργο Μπουζιάνη)

Ἡ κρίση τοῦ θεάτρου (ἀπὸ τόν Γιάννη Βαρβέρη)

Ἡ κρίση τοῦ κινηματογράφου (ἀπὸ τόν Νίκο Κολοβό)

Ἡ κρίση τοῦ βιβλίου (ἀπὸ τοὺς Κώστα Δεσποτόπουλο, Σπύρο Τσακνιά, Philippe de la Genardière)

Σχέδια καὶ ζωγραφικὴ τοῦ Γιώργου Μπουζιάνη

ΤΟ ΑΛΣΟΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΒΩΜΟ

Ἄπό τὰ βάθη τοῦ λατομείου ἡ κραυγή
πού ἐναντιώνεται στήν κατάρρευση τῶν βράχων.

Νά φθάσω στό κόκκαλο τῆς ὕλης
κατατομώντας τό φλύαρο μῦθο τῆς σιωπῆς.
Σκοπός ἡ γυμνότητα,
δηλαδή ἡ ὁμολογία πού ἀναιρεῖ τή γυμνότητα.
Ὁ χρόνος ξέρεי ν' ἀφαιρεῖ τὰ περιττά ἀπ' τή μορφή
ἡ βλακεία ὅμως ξέρει νά προσθέτει...

Μέ διαφορετική διάθεση ἀλλά καί διάταξη
καί πάντα στό πρῶτο πρόσωπο.

Στά μάτια χῶμα
ἀλλά χῶμα ζεστό
δικό μου χῶμα.

Πίσω ἀπ' τό τελευταῖο προσωπεῖο
συντρίμμια
ἐνῶ αὐτοί ἐπιμένουν στή συνοχή
σκαλίζοντας τή ρίζα μιᾶς ἀρχαίας βελανιδιάς
κοιτάζοντας μέ τό ἀλλήθωρο μάτι τό Θεό.

Σημειώνω μιᾶ ἀνεπαίσθητη ἀλλοίωση στό χρώμα
βροχή/οἱ ραβδώσεις μου θυμίζουν φυλακή
ἡ πληγή εἶναι ἀκόμη νωπή γιά ν' ἀρχίζω νά βαπτίζω
(ἓνα τρίπτυχο τοῦ Μπέικον γιά εἰσαγωγή perhaps)

...ἐκείνη τή μέρα δέν ἔγραψα τίποτα ἄλλο
ἡ μνήμη τοῦ θανάτου ἀνώφελη
τό πανηγύρι τῶν μυρμηγκιῶν καρποφόρο ὅμως.

Φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ
καί κάτω ἀπ' τῇ δικῇ μας
Ταρπήια Πέτρα
τοῦ Ζαγρέα
οἱ ὀπαδοί

Βιζυηνός Μητσάκης Καρυωτάκης Γιαννόπουλος
Λαπαθιώτης Μακρῆς Τραϊανός Λαδάς
Μιά προσευχή στόν ἅγιο Φιλύρα
πού συνέχιζε νά ὁμοιοκαταληκτεῖ μέχρι τό τέλος
(ἡ ἄλλη ὄψη τῆς σχιζοφρένειας)

ἢ
στό Μῆτσο Παπανικολάου
πού τρύπαγε ἐπίμονα τίς φλέβες του
ἀπαγγέλλοντας Ἀπολλιναίρ.

Δεῖξτε συμπόνια

Ἡ ὠχρότητα τῆς φλόγας
ὥστόσο γιά ὥρα ἀνάγκης ἡ λάμψη τῆς σάρκας.
Κάτω ἀπό τήν πέτρα ὁ οἰκοδεσπότης
γιά νά θυμόμαστε
τή ματαιότητα τῶν ἐπιθέτων.

Ἡ πρώτη ἐρωτας στόν πευκώνα
μέ φόντο ἓνα ἐρημοκλήσι
τά χέρια κι ὁ λαιμός γυμνά
ἡ τελετή χωρίς φεγγαράκι μου λαμπρό.
Ἀργότερα ἡ ἴδια σκηνή
μέ φόντο ἓναν τοῖχο λευκό
καί στίς θέρες τ' ἀρχικά.

Ὅταν πεθάνω νά/θά πεῖς εὐχαριστῶ.

Χάρης Βηδικτός